

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Ghervas Maria

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatelor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Apavoloi (Damaschin) Svetlana Xxxxx, născută la xxxxx, originară din s. xxxx r-nul xxxx, domiciliată mun. xxxx or. xxxxx str. xxxxx și

Damaschina Aliona Xxxxx, născută la xxxxx, originară din s. xxxxx, reg. xxxxx, xxxx, domiciliată mun. xxxxx or. xxxxx str. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 24.01.2012 – până la 23.04.2013

instanța de apel:

de la 22.05.2013 – până la 14.03.2016

de la 17.08.2016 – până la 19.12.2016

de la 11.07.2017 – până la 18.12.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 12.05.2016 – până la 12.07.2016

de la 27.02.2017 – până la 30.05.2017

de la 13.03.2019 – până la 05.11.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 23 aprilie 2013, Damaschin Svetlana Xxxxx a fost achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni, fiind reabilitată.

Damaschina Aliona Xxxxx a fost achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni, tot ea a fost recunoscută vinovată și condamnată în

baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 96 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Damaschina Aliona a fost amânată până la atingerea vârstei de 8 ani a fiului său minor Damaschin Alistar, a.n. 24.05.2006.

Totodată, s-a dispus încasarea de la Damaschina Aliona în beneficiul lui Xxxxx a sumei de 5.000 lei pentru recuperarea prejudiciului moral, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, prin rechizitoriu Damaschina Aliona a fost învinuită de faptul că, în luna martie 2009, în urma unei înțelegeri prealabile cu Damaschin Valentina, aflându-se în or. Sîngera, mun. Chișinău, din interes material, prin intermediul lui Damaschin Svetlana, a făcut cunoștință cu minora Xxxxx și știind despre starea materială dificilă a acesteia, făcând abuz de poziția ei de vulnerabilitate, condiționată de starea socială în care ultima se afla, precum și de faptul că nu a atins vârsta majoratului, prin înșelăciune i-au propus favorizarea deplasării și angajării la lucru peste hotarele R. Moldova, în or. Odessa, Ucraina, în calitate de vânzătoare, promițându-i obținerea unui venit material lunar convenabil, deși știa cu certitudine, că în or. Odessa aceasta va fi obligată să practice prostituția, însă, pentru a evita un eventual refuz din partea ei au tănuit acest fapt. La rândul ei, Damaschin Valentina a acționat de comun acord și prin înțelegere prealabilă în același scop criminal de obținere a profitului material de pe urma traficului de ființe umane cu persoane neidentificate de gen masculin, despre care Xxxxx a fost informată. Stabilind cu certitudine în discuția cu Xxxxx, că aceasta nu dispune de banii necesari pentru perfectarea pașaportului necesar pentru plecarea în străinătate, precum și pentru achitarea costului călătoriei până în or. Odessa, Damaschin Valentina, în scopul realizării intențiilor criminale și-a asumat obligația de a-i plăti lui Xxxxx toate cheltuielile. În timp ce se pregăteau pentru plecare în Ucraina, Xxxxx a fost adăpostită într-o casă din or. Sîngera, mun. Chișinău. Peste ceva timp Xxxxx a aflat că în or. Odessa urma să practice prostituția, după asta a părăsit această casă și a fugit într-o direcție necunoscută.

Astfel, organul de urmărire penală a învinuit-o pe Damaschina Aliona de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, adică tentativă la săvârșirea recrutării, transportării și adăpostirii unui copil în scop de exploatare sexuală, comercială, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni comise de mai multe persoane.

Tot Damaschina Aliona, în luna martie 2009, aflându-se în or. Sîngera, mun. Chișinău, din interes material, a făcut cunoștință cu Xxxxx și știind despre starea materială dificilă a acesteia, făcând abuz de poziția ei de vulnerabilitate, condiționată de starea socială în care ultima se afla, prin înșelăciune, i-a propus favorizarea deplasării și angajării ei la lucru peste hotarele R. Moldova, în or. Odessa, Ucraina, în calitate de vânzătoare, promițându-i obținerea unui venit material lunar convenabil, deși știa cu certitudine că în or. Odessa, Ucraina va fi obligată să practice prostituția, însă, pentru a evita un eventual refuz din partea acesteia, a tănuit acest fapt. Dorind obținerea profitului material de pe urma traficului de ființe umane, stabilind cu

certitudine că, Xxxxx nu dispune de banii necesari pentru perfectarea pașaportului pentru plecarea în străinătate, precum și pentru achitarea transportului, în luna martie 2009, a urcat în taxi și ajungând la frontieră a traversat frontiera de stat ilegal în apropierea or. Dubăsari, deoarece nu dispunea de pașaport. Ajungând în or. Odessa, Ucraina partea vătămată a fost adăpostită într-o casă, unde a doua zi s-a urcat în taxi și acolo se mai afla o persoană pe nume Mariana, care i-a explicat că este necesar să se prostitueze. Xxxxx, aflându-se în stradă în or. Odessa, Ucraina, a fugit în direcție necunoscută, după ce temporar a locuit la o persoană pe nume Natalia. Peste ceva timp, Xxxxx a telefonat-o pe sora sa, Botnari Veronica și i-a comunicat despre cele întâmplate, iar la 22 iunie 2009, a fost adusă în Republica Moldova de către colaboratorii de poliție.

Damaschin Svetlana a fost învinuită că în luna martie 2009, în urma înțelegerii prealabile cu Damaschina Aliona, Damaschin Valentina și o persoană neidentificată de gen masculin, aflându-se în or. Sîngera, mun. Chișinău, din interes material, a făcut cunoștință cu minora Xxxxx, a.n. 15.12.1991, și știind despre starea materială dificilă a acesteia, făcând abuz de poziția ei de vulnerabilitate, condiționată de starea socială în care ultima se afla, precum și de faptul că nu a atins vârsta majoratului, prin înșelăciune, i-au propus favorizarea deplasării și angajării la lucru peste hotarele Republicii Moldova, în or. Odessa, Ucraina, în calitate de vânzătoare. Totodată, i-au promis obținerea unui venit material lunar convenabil, deși știau cu certitudine că în or. Odessa aceasta va fi obligată să practice prostituția, însă, pentru a evita un eventual refuz din partea ei, au tăinuit acest fapt. La rândul ei, Damaschin Valentina acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă în același scop criminal de obținere a profitului material de pe urma traficului de ființe umane cu persoane neidentificate, despre ce Xxxxx fusese informată, stabilind cu certitudine că ultima nu dispune de banii necesari pentru perfectarea pașaportului pentru plecarea în străinătate, precum și pentru achitarea costului călătoriei până în or. Odessa, Damaschin Valentina în scopul realizării intențiilor criminale și-a asumat obligația de a plăti pentru Xxxxx toate cheltuielile nominalizate. În timpul cât se pregăteau pentru a pleca în Ucraina, Damaschin Valentina a adăpostit-o pe Xxxxx într-o casă din or. Sîngera, mun. Chișinău.

Ulterior, la 23 martie 2009, Damaschin Svetlana, acționând de comun acord cu Damaschina Aliona, Damaschin Valentina și o persoană neidentificată de gen masculin, urmărind scopul criminal orientat la obținerea veniturilor materiale ilegale, i-au procurat bilet la autobuz lui Xxxxx, asigurându-i deplasarea în aceeași zi spre or. Odessa. Ulterior, Xxxxx, a traversat frontiera de stat ilegal în apropierea or. Dubăsari, deoarece nu dispunea de pașaport. Ajungând în or. Odessa, Xxxxx a fost întâmpinată de o persoană neidentificată, care acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Damaschina Aliona, Damaschin Svetlana și Damaschin Valentina, care au condus-o într-o casă, unde i-au comunicat condițiile de practicare a prostituției și au amenințat-o că în cazul refuzului de a presta servicii sexuale, în privința ei va fi aplicată violența fizică. Ulterior, Xxxxx fiind obligată de persoanele în cauză să acosteze clienți și neavând altă ieșire, în lipsa actelor de identitate și a surselor materiale, a căzut de acord să acorde contra plată, recepționată de către proxeneți,

servicii de prostituție, fiindu-i provocate traume psihice. A doua zi, Xxxxx, aflându-se în stradă în or. Odessa, Ucraina, a fugit într-o direcție necunoscută, după ce temporar a locuit la o persoană pe nume „Natalia”. Peste ceva timp, Xxxxx a telefonat-o pe sora sa Botnari Veronica și i-a comunicat despre cele întâmplate, după care, la 22 iunie 2009, de către colaboratorii de poliție aceasta a fost adusă în R. Moldova.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, Damaschin Svetlana, prin acțiunile sale intenționate, a fost învinuită că a comis infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unui copil în scop de exploatare sexuală comercială prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni comise de mai multe persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, la data de 03 mai 2013, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Damaschina Aliona să fie condamnată în baza art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții legate de transportarea persoanelor pe o perioadă de 5 ani, iar Damaschin Svetlana să fie condamnată în baza art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții legate de transportarea persoanelor timp de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatelor a fost dovedită integral prin probele din dosar, inclusiv prin declarațiile ce le-au făcut acestea și prin care recunosc că minorele xxxxx și xxxxx au fost duse la dânsle acasă, unde au fost adăpostite, iar mai târziu Xxxxx fugise, lui Xxxxx, i-au procurat bilet, au însoțit-o până la Odessa, au traversat ilegal frontiera de stat, că în or. Odessa Xxxxx a fugit, iar telefonul mobil al acesteia a rămas la Damaschina A. și ulterior a fost depistat și ridicat din casa inculpatelor, iar Damaschina A. a recunoscut că telefonul a rămas la dânsa în or. Odessa, când Xxxxx a plecat într-o direcție necunoscută;

- constatarea instanței de fond, precum că partea vătămată, Xxxxx, în ședința de judecată ar fi declarat că Damaschin S. nu a întreprins măsuri pentru ca ea să se prostitueze este un fals, deoarece aceasta a declarat că Damaschin Sv. nu a lovit-o, dar anume aceasta a recrutat-o în mun. Chișinău și a dus-o acasă. Tot ea, împreună cu Damaschin V. și Damaschina A. au dus-o în or. Odessa, unde au urcat-o în automobil și au dus-o la traseu să practice prostituția, toate aceste declarații au fost trecute cu vederea de către prima instanță;

- incorect instanța a apreciat faptul că, declarațiile părții vătămate Xxxxx, referitoare la vârsta acesteia, nu schimbă situația că aceasta era minoră la data recrutării, transportării și impunerii ei să se prostitueze. Anume datorită faptului că, xxxxx și xxxxx erau minore, acțiunile inculpatelor au fost încadrate în baza art. 206 și nu în temeiul art. 165 Cod penal;

- nu trebuia demonstrat că inculpatele cunoșteau exact vârsta părților vătămate, pentru a susține învinuirea, deși acest fapt a fost totuși demonstrat prin depozițiile părților vătămate.

3.2 Inculpata Damaschin Aliona, la data de 08 mai 2013, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie

achitată în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță greșit a conchis asupra recalificării acțiunilor sale din art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal și nu a ținut cont de declarațiile date de aceasta la urmărirea penală și în ședința de judecată, de confruntările efectuate la urmărirea penală dintre părțile vătămate și dânsa, unde la fel a susținut că nu a comis infracțiunile ce i-au fost imputate;

- partea acuzării nu a acumulat suficiente probe pentru a fi dovedită vinovăția. Astfel, procurorul a pus la baza învinuirii acesteia doar declarațiile părții vătămate și a martorilor - sora uneia dintre părțile vătămate și colaboratorul de poliție, care a adus-o acasă pe Xxxxx, însă acestea erau persoane interesate, iar declarațiile lor trebuiau să fie apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că probele din dosar, confirmă indubitabil vinovăția inculpatei Damaschina A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, referitor la episodul traficării lui Xxxxx în or. Odessa, în scop de exploatare sexuală.

Totodată, prin probele administrate s-a confirmat că, Damaschina A. și Apavoloi (Damaschin) Sv., just au fost achitate pe art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, iar Damaschina A. și pe art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, întrucât în acest sens, procurorul nu a prezentat careva probe concludente pentru a demonstra că inculpatele aveau cunoștință despre vârsta minoră a părților vătămate, respectiv, însăși părțile vătămate, nu au concretizat ce vârstă aveau în prezența inculpatelor, iar de organizarea plecării lor în or. Odessa se ocupa nemijlocit Damaschin V., mama inculpatelor, care ulterior a decedat. Prin urmare, la caz, nu au fost acumulate probe ce ar fi confirmat că Apavoloi (Damaschin) Sv. ar fi comis și ea episodul de traficare a părții vătămate Xxxxx, sau că aceasta a încercat să o traficeze pe Xxxxx în or. Odessa, în scop de exploatare sexuală.

Martorul Botnari V., care este sora părții vătămate, Xxxxx și martorul Sertinean V., au relatat că Xxxxx le-a comunicat că niște persoane de origine romă au dus-o în or. Odessa, Ucraina.

Din procesul-verbal de confruntare între Damaschina A. și Xxxxx, rezultă că Apavoloi (Damaschin) Sv. nu a participat la transportarea lui Xxxxx în or. Odessa. De acest lucru s-a ocupat Damaschin V. și Damaschina A., care au și impus-o să se prostitueze.

Instanța de apel a considerat justă și soluția primei instanței privind achitarea inculpatei Damaschina A. pe episodul tentativei de traficare a minorei Xxxxx, întrucât despre vârsta minoră a părții vătămate inculpata nu a știut.

Mai mult, probele prezentate nu confirmă că între Damaschina A. și Damaschin V., ar fi avut loc vreo înțelegere privind traficarea părții vătămate Xxxxx în or. Odessa, în scop de exploatare sexuală comercială.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în

instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanțele de fond, au dat o apreciere greșită probelor, derogând de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală și punând accentul doar pe declarațiile inculpatelor, care nu coroborează cu celelalte probe din dosar, astfel instanța de apel incorect a concluzionat asupra legalității sentinței de achitare, greșit menținând-o în vigoare.

În drept, recursul a fost întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Bulbuc Boris, care a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Damaschina A. să fie achitată, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a consemnat că, ambele instanțe nu au judecat cauza dată în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motivele legale pe care se întemeiază soluția, mai mult instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, apelul declarat de inculpata Damaschin A. a fost respins, ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Apavoloi (Damaschin) Sv. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnată, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

În temeiul art. 96 Cod penal s-a amânat executarea pedepsei închisorii în privința lui Apavoloi (Damaschin) Sv. până la atingerea vârstei de 8 ani a copiilor minori ai acesteia: Apavoloi I., a.n. 23.05.2010; Apavoloi Sv., a.n. 02.09.2013; Apavoloi C., a.n. 04.11.2014; Apavoloi S., a.n. 03.04.2015.

Damaschina A., a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 165 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnată, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe un termen de 2 ani și 6 luni.

De asemenea, Damaschina A., a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe un termen de 3 ani.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Damaschina A. i-a fost stabilită pedeapsa

definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 96 Cod penal s-a amânat executarea pedepsei închisorii stabilite în privința lui Damaschina A., până la atingerea vârstei de 8 ani a copilului minor al acesteia Damaschin Al., a.n. 13.12.2013.

Totodată, s-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Xxxxx către Apavoloi (Damaschin) Sv. și Damaschina A. privind încasarea prejudiciului moral, cu dispunerea încasării din contul inculpatelor în beneficiul lui Xxxxx a sumei de 10.000 lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

10. În motivarea hotărârii adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță greșit a apreciat circumstanțele de fapt ale cauzei și eronat a ajuns la concluzia achitării lui Damaschina A. în baza art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal și a lui Apavoloi (Damaschin) Sv. în baza art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța a consemnat că condamnând-o pe Damaschina A., în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, prima instanță nu a constatat fapta infracțională, considerată ca fiind dovedită, în raport cu elementele infracțiunii conținute în dispoziția acestei norme penale, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluzia instanței și motivele pentru care au fost respinse probele susținute de procuror în probarea învinuirii.

11. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că decizia instanței de apel este pasibilă casării în baza temeiurilor stipulate de legislator în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, respectiv instanțele de fond, cu derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, greșit au apreciat probele din dosar, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatelor, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit din 30 mai 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel a examinat superficial chestiunile care au importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei, formulând niște concluzii contradictorii privitor la articolul în baza căruia urmează a fi condamnate Damaschina A. și Apavoloi Sv. În consecință, instanța de recurs a menționat, ca fiind întemeiate criticele recurentului în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către Apavoloi (Damaschin) Svetlana, fiind admis apelul declarat de către procuror, casată sentința și pronunțată

o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Damaschina Aliona a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 3 ani;

- art. art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Damaschina Aliona i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Apavoloi (Damaschin) Svetlana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 3 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată și s-a încasat de la Apavoloi (Damaschin) Svetlana și Damaschina Aliona în beneficiul părții vătămate Xxxxx a câte 10.000 lei de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

15. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel analizând și apreciind probele, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a constatat că, Damaschina Aliona în luna martie 2009, în urma înțelegerii prealabile și de comun acord cu Damaschin Svetlana și Damaschin Valentina și o persoană neidentificată de gen masculin, aflându-se în com. Sîngera, mun. Chișinău, din interes material, prin intermediul lui Damaschin Svetlana a făcut cunoștință cu minora Xxxxx, a.n. 15.12.1991, știind despre starea materială dificilă a acesteia făcând abuz de poziția ei de vulnerabilitate, condiționată de starea socială în care ultima se află, precum și de faptul că nu a atins vârsta majoratului, prin înșelăciune, i-au propus favorizarea deplasării și angajării la lucru peste hotarele Republicii Moldova și anume în or. Odessa, Ucraina, în calitate de „vânzătoare”. Totodată, i-au promis obținerea unui venit material lunar convenabil, deși știau cu certitudine că în or. Odessa va fi obligată să practice prostituția, însă, pentru a evita un eventual refuz din partea lui Xxxxx, au tănuit acest fapt. La rândul ei, Damaschin Valentina acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă în același scop criminal de obținere a profitului material de pe urma traficului de ființe umane cu persoane neidentificate, despre ce Xxxxx fusese informată de către ultima, stabilind cu certitudine că victima nu dispune de banii necesari pentru perfectarea pașaportului pentru plecarea în străinătate, precum și pentru achitarea costului călătoriei până în or. Odessa, Damaschin Valentina în scopul realizării intențiilor criminale și-a asumat obligația de a plăti pentru Xxxxx toate cheltuielile nominalizate. În timpul cât să pregăteau pentru plecare în Ucraina, Damaschin Valentina a adăpostit-o pe Xxxxx într-o casă din com. Sîngera, mun. Chișinău.

Ulterior, la 23.03.2009, Damaschina Aliona, acționând de comun acord cu

Damaschin Svetlana și Damaschin Valentina și o persoană neidentificată de gen masculin, urmărind scopul criminal orientat la obținerea veniturilor materiale ilegale, i-a procurat bilet la autobuz lui Xxxxx, asigurându-i deplasarea în aceeași zi spre or. Odessa. Ulterior, Xxxxx a traversat frontiera de stat ilegal în apropierea or. Dubăsari, deoarece nu dispunea de pașaport. Ajungând în or. Odessa, Xxxxx a fost întâmpinată de o persoană neidentificată, care acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Damaschina Aliona, Damaschin Svetlana și Damaschin Valentina, care au condus-o într-o casă, unde i-au comunicat condițiile de practicare a prostituției și au amenințat-o că, în cazul refuzului de a presta servicii sexuale, în privința ei va fi aplicată violența fizică. În continuare, Xxxxx a fost obligată de persoanele în cauză, să acosteze clienți și neavând altă ieșire, în lipsa actelor de identitate și a surselor materiale, a căzut de acord să acorde contra plată, recepționată de către proxeneți, servicii de prostituție, fiindu-i provocate traume psihice.

A doua zi, Xxxxx aflându-se în stradă în or. Odessa, Ucraina, a fugit în direcție necunoscută, după ce temporar a locuit la o persoană de gen feminin pe nume „Natalia”. Peste ceva timp, Xxxxx a telefonat-o pe sora Botnari Veronica în R. Moldova și i-a comunicat despre cele întâmplate, după ce, la 22.06.2009 de către colaboratorii de poliție a fost adusă în R.Moldova.

Tot Damaschina Aliona, în luna martie 2009, continuând acțiunile sale criminale, în urma înțelegerii prealabile și de comun acord cu Damaschin Valentina, aflându-se în com. Sîngera, mun. Chișinău, din interes material, prin intermediul lui Damaschin Svetlana a făcut cunoștință cu minora Xxxxx și știind despre starea materială dificilă a acesteia, făcând abuz de poziția ei de vulnerabilitate, condiționată de starea socială în care ultima se află, precum și de faptul că nu a atins vârsta majoratului, prin înșelăciune, i-au propus favorizarea deplasării și angajării la lucru peste hotarele Republicii Moldova și anume în or. Odessa, Ucraina, în calitate de „vînzătoare”, promițându-i obținerea unui venit material lunar convenabil, deși știa cu certitudine că în or. Odessa va fi obligată să practice prostituția, însă, pentru a evita un eventual refuz din partea lui Xxxxx, au tăinuit acest fapt. La rândul ei, Damaschin Valentina acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă în același scop criminal de obținere a profitului material de pe urma traficului de ființe umane cu persoane neidentificate de gen masculine, despre ce Xxxxx fusese informată de către ultima. Stabilind cu certitudine în discuția cu Xxxxx că, aceasta nu dispune de banii necesari pentru perfectarea pașaportului pentru plecarea în străinătate, precum și pentru achitarea costului călătoriei până în or. Odessa, Damaschin Valentina în scopul realizării intențiilor criminale, și-a asumat obligația de a plăti pentru Xxxxx toate cheltuielile nominalizate. În timp cât se pregăteau pentru plecare în Ucraina, Xxxxx a fost adăpostită într-o casă din com. Sîngera, mun. Chișinău. Peste ceva timp, Xxxxx a aflat, că în or. Odessa urma să practice prostituția, după ce a părăsit casa de locuit din com. Sîngera, mun. Chișinău și a fugit într-o direcție necunoscută.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Damaschina Aliona a comis recrutarea, transportarea și adăpostire a unui copil în scop de exploatare sexuală comercială prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni comise de mai multe persoane, prin care fapt a comis infracțiunea prevăzută de art.

206 alin. (1) lit. a) Cod penal, precum și tentativa la săvârșirea recrutării, transportării și adăpostire a unui copil în scop de exploatare sexuală comercială prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni comise de mai multe persoane, prin care fapt a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța de apel a constatat că, Damaschin Svetlana, în luna martie 2009, în urma înțelegerii prealabile și de comun acord cu Damaschina Aliona și Damaschin Valentina și o persoană neidentificată de gen masculin, aflându-se în com. Sîngera, mun. Chișinău, din interes material, prin intermediul lui Damaschin Svetlana a făcut cunoștință cu minora Xxxxx, a.n. 15.12.1991, știind despre starea materială dificilă a acesteia, făcând abuz de poziției de vulnerabilitate, condiționată de starea socială în care ultima se află, precum și de faptul că nu a atins vârsta majoratului, prin înșelăciune, i-au propus favorizarea deplasării și angajării la lucru peste hotarele Republicii Moldova și anume în or. Odessa, Ucraina, în calitate de „vânzătoare”.

Totodată, i-au promis obținerea unui venit material lunar convenabil, deși știau cu certitudine că în or. Odessa va fi obligată să practice prostituția, însă, pentru a evita un eventual refuz din partea lui Xxxxx, au tăinuit acest fapt. La rândul ei, Damaschin Valentina acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă în același scop criminal de obținere a profitului material de pe urma traficului de ființe umane cu persoane neidentificate, despre ce Xxxxx fusese informată de către ultima, stabilind cu certitudine că victima nu dispune de banii necesari pentru perfectarea pașaportului pentru plecarea în străinătate, precum și pentru achitarea costului călătoriei până în or. Odessa, Damaschin Valentina în scopul realizării intențiilor criminale și-a asumat obligația de a plăti pentru Xxxxx toate cheltuielile nominalizate. În timpul cât să pregăteau pentru plecare în Ucraina, Damaschin Valentina a adăpostit-o pe Xxxxx într-o casă din com. Sîngera, mun. Chișinău.

Ulterior, la 23.03.2009, Damaschin Svetlana, acționând de comun acord cu Damaschina Aliona și Damaschin Valentina și o persoană neidentificată de gen masculin, urmărind scopul criminal orientat la obținerea veniturilor materiale ilegale, i-au procurat bilet la autobuz lui Xxxxx, asigurându-i deplasarea în aceeași zi spre or. Odessa. Ulterior, Xxxxx a traversat frontiera de stat ilegal în apropierea or. Dubăsari, deoarece nu dispunea de pașaport. Ajungând în or. Odessa, Xxxxx a fost întâmpinată de o persoană neidentificată, care acționa de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Damaschina Aliona, Damaschin Svetlana și Damaschin Valentina, care au condus-o într-o casă, unde i-au comunicat condițiile de practicare a prostituției și au amenințat-o că, în cazul refuzului de a presta servicii sexuale, în privința ei va fi aplicată violența fizică. Ulterior, Xxxxx a fost obligată de persoanele în cauză, să acosteze clienți și neavând altă ieșire, în lipsa actelor de identitate și a surselor materiale, a acceptat să acorde contra plată, recepționată de către proxeneți, servicii de prostituție, fiindu-i provocate traume psihice.

A doua zi, Xxxxx aflându-se în stradă în or. Odessa, Ucraina, a fugit în direcție necunoscută, după ce temporar a locuit la o persoană de gen feminin pe nume „Natalia”. Peste ceva timp, Xxxxx a telefonat-o pe sora Botnari Veronica în R. Moldova și i-a comunicat despre cele întâmplate, după ce, la 22.06.2009, de către colaboratorii de poliție a fost adusă în R. Moldova.

Prin acțiunile sale intenționate, Damaschin Svetlana a comis recrutarea, transportarea și adăpostire a unui copil în scop de exploatare sexuală comercială prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni comise de mai multe persoane, prin care fapt a comis infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal.

În opinia instanței de apel, la pronunțarea sentinței prima instanță eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia greșită de a o achita pe Damaschina Alina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal și a o recunoaște vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, precum și a o achita pe Damaschin Svetlana de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Analizând declarațiile inculpatelor, date în cadrul ședințelor de judecată, instanța de apel le-a apreciat ca fiind necorespunzătoare adevărului, făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea pentru faptele comise și sunt combătute de probele administrate la dosar.

Deși, inculpatele nu au recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate prin rechizitoriu, vina lor se confirmă prin declarațiile date în ședință de judecată de către părțile vătămate Xxxxx (f.d. 93-94, v. 2), Xxxxx (f.d. 113-114, v. 2), martorilor Botnari Veronica (f.d. 123, v. 2), precum și de materialele cauzei penale și anume: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 02.07.2009 (f.d. 1, v. 1); ordonanța de pornire a urmăririi penale din data de 20 iulie 2009 (f.d. 3, v. 1); ordonanța privind conexarea cauzelor penale din 22 iulie 2009 (f.d. 6, v. 1); procesul verbal privind consemnarea plângerii verbale din 01 iulie 2009, depusă de minora Xxxxx (f.d. 9, v. 1); procesul verbal de consemnarea plângerii verbale a minorei Xxxxx din 20 iulie 2009 (f.d. 10, v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02 iulie 2007 (f.d. 24, v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02 iulie 2007 (f.d. 25, v. 1); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02 iulie 2007 (f.d. 26, v. 1); procesul verbal de confruntare între Damaschina Aliona și Xxxxx (f.d. 75- 77, v. 1); procesul verbal de confruntare între Damaschin Svetlana și Xxxxx (f.d. 78-79, v. 1); procesul verbal de confruntare între Damaschina Aliona și Xxxxx (f.d. 90-92, v. 1); raportul nr. 309a - 2009 din 20 iulie 2009, a expertizei psihiatrice - psihologice în privința lui Xxxxx (f.d. 97-98, v. 1); ordonanță de punere sub învinuire din 06 octombrie 2009 pe Damaschin Valentina în baza art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 206 alin. (1) lit. a) penal (f.d. 124-125, v. 1); ordonanță de punere sub învinuire din 07 octombrie 2009, pe Damaschina Aliona în baza art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal (f.d. 130 -131a, v. 1); ordonanță de punere sub învinuire din 07 octombrie 2009 pe Damaschin Svetlana în baza art. 27, 206 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal (f.d. 135 – 136, v. 1); raportul ofițerului de urmărire penală cu propunerea de punere sub învinuire și trimiterea cauzei penale în instanța de judecată (f.d. 151-155, v. 1), ordonanța procurorului privind restituirea cauzei penale pentru completarea urmăririi penale din 03 noiembrie 2009 (f.d. 138, v. 1); certificat de deces pe numele lui Damaschin Valentina din 04 noiembrie 2010 (f.d. 236, v. 1), materialele din partea organelor de drept ale Ucrainei ca urmare a executării cererii de comisie rogatorie formulată în cadrul cauzei

penale 20092500172 (f.d. 244, v. 1); procesul verbal de audiere a martorului Potupalo Igori (f.d. 246 – 250, v. 1), procesul verbal de audiere a martorului Potupalo Oleg (f.d. 251 – 256, v. 1); ordonanța de încetare a urmăririi penale din 22 februarie 2011; ordonanța prim - adjunct al Procurorului General, Pantea Andrei, din 13 aprilie 2011 (f.d. 262 – 263, v. 1); ordonanța procurorului r-lui Anenii Noi din 29 decembrie 2011 cu privire la transmiterea cauze penale procurorului în procuratura r-lui Anenii Noi, Recean Roman pentru exercitarea urmăririi penale în continuare (f.d. 328, v. 1); ordonanța din 05 ianuarie 2012, de încetare a urmăririi penale în privința lui Damaschin Svetlana, în ceea ce privește tentativa de trafic a minorei Xxxxx; ordonanța din 05 ianuarie 2012, de încetare a urmăririi penale în privința lui Damaschin Valentina din motivul că a survenit decesul făptuitorului (f.d. 332–334, v. 1); ordonanța de disjungere a cauzei penale din 09 ianuarie 2012 în privința unei persoane de gen masculin (f.d. 335, v. 1).

În prezenta speță, instanța de apel a conchis că, din probele administrate și apreciate s-a stabilit cu certitudine faptul și semnele obligatorii ale infracțiunilor imputate inculpatelor.

Pe cale de consecință, instanța de apel a relevat că, apelul inculpatei Damaschina Aliona nu poate fi reținut ca întemeiat, deoarece ultima și-a exprimat dezacordul cu condamnarea în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, solicitând achitarea de comiterea acestei infracțiuni, însă argumentele inculpatei expuse în cererea de apel, nu poartă un caracter fondat, atâta timp cât din analiza și aprecierea probelor din dosar prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor s-a stabilit cu certitudine că a comis infracțiunea pentru care a fost pusă sub învinuire și anume infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal.

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța de apel a reținut că, infracțiunile comise de inculpate, fac parte din categoria celor grave, iar circumstanțe atenuante și agravante la caz nu au fost stabilite.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, inculpatei Damaschina Aliona, aplicând prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsă definitivă pentru săvârșirea infracțiunilor imputate, sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 5 ani, fiind o pedeapsă proporțională faptelor comise, dar și personalității acesteia.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-i aplica lui Apavoloi (Damaschin) Svetlana pentru săvârșirea infracțiunii imputate, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 3 ani, fiind o pedeapsă proporțională faptelor comise.

Raportând prevederile art. 219, 225 Cod de procedură penală și cele ale art. 1398, 1423 Cod civil, instanța de apel a relevat că, în urma acțiunilor ilicite comise de către inculpatele Apavoloi (Damaschin) Svetlana și Damaschina Aliona, părții vătămate i-

au fost cauzate daune morale, deoarece ultima a fost constrânsă fizic și psihic, a fost amenințată cu aplicarea violenței, a fost impusă să comită acțiuni prejudiciabile, pe care nu și le dorea, mai mult, după cum rezultă din declarațiile analizate, după ce partea vătămată a revenit în Republica Moldova a fost internată în spital, având probleme cu rinichii, respectiv, raportând comportamentul prejudiciabil al inculpatelor, suferințele la care a fost supusă partea vătămată, fiind minoră, urmează a fi încasat a câte 10.000 lei de la fiecare inculpată în beneficiul părții vătămate Xxxxx, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, cerințele părții vătămate au fost respinse, deoarece circumstanțe ce ar impune instanța să satisfacă integral pretențiile morale, în ședința nu au fost prezentate.

16. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, la data de 14 februarie 2019, de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatelor, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar se invocă:

- judecarea cauzei în apel a avut loc în ședință publică, deși inculpatele au fost acuzate de infracțiuni cu caracter sexual și asupra minorilor, fapt ce a afectat poziția inculpatelor la proces, refuzând să dea declarații în fața publicului larg, au dorit desfășurarea procesului în ședință închisă. La solicitarea părții apărării de a desfășura procesul în ședință închisă, acest demers a fost respins de către instanță, prin care fapt a restrâns partea apărării de a-și prezenta versiunea, să pună întrebări, să răspundă la ele, inclusiv partea vătămată Xxxxx a fost audiată în ședință publică, fiind neglijate, astfel, prevederile art. 18 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor indicate în apelul declarat de Apavoloi (Damaschin) Svetlana, limitându-se să se expună doar printr-o expresie în mod formal și fără vre-o analiză a argumentelor invocate;

- la judecarea apelurilor declarate, instanța a audiat pe episodul cu implicarea minorei Xxxxx, doar pe partea vătămată și pe martorul acuzării Botnari Veronica, însă pe episodul implicării lui Xxxxx nu a fost audiată nici o persoană din partea acuzării. Partea vătămată, Xxxxx, nu a participat la nici o ședință de judecată și nici nu s-a dispus aducerea ei pentru audieri, deși partea apărării a solicitat audierea ei din cauza neconcordanțelor apărute după declarațiile lui Xxxxx. În rest, instanța de apel s-a limitat la materialele acumulate la cauza penală, fără verificarea lor în ședință la judecarea apelului, iar acuzatorul de stat nu a prezentat alte probe;

- inculpatele au fost incomodate de sala supra aglomerată, inclusiv și multe persoane aflate sub escortă, nu au dorit să dea declarații despre viața lor privată în fața publicului, adică nu și-au putut apăra poziția în fața instanței;

- pe cazul lui Xxxxx, deși procurorul nu a prezentat nici o probă în susținerea apelului, instanța de apel a devenit părțitor părții acuzării încercând să acopere golul apărut în urma neprezentării probelor, cu expresii de gen „*declarațiile părții vătămate (se are în vedere Xxxxx, neaudiată în apel) coroborează și cu alte probe ce vor fi analizate în continuare,*” (a se vedea p. 67 din decizie). În continuare s-a trecut la episodul cu Xxxxx, care nu are tangență cu episodul descris. La pct. 86 se indică procesul verbal de confruntare între Damaschina Aliona și Xxxxx, dar nu se

menționează nimic din cele indicate în învinuire, iar declarațiile ei indicate în pct. 86, sunt contrare celor specificate în acest punct din decizie. Doar prima instanță, după ce le-a analizat cu adevărat contrapunându-le le-a declarat ca fiind critice și neprobate. Prin urmare, se constată că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- nici unul dintre criteriile care stabilesc existența poziției de vulnerabilitate nu au fost stabilite cu certitudine în cauza penală în privința lui Damaschina Aliona, iar potrivit rațiunii legii penale, lipsa cel puțin a unui element constitutiv al componenței de infracțiune face imposibilă și ilegală imputarea de facto a comiterii respectivei infracțiuni.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 3), 6) Cod de procedură penală.

16.1 Ulterior, la data de 21 februarie 2019, avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatelor, a depus recurs suplimentar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar suplimentar invocă:

- pentru motivarea soluției de condamnare a inculpatelor, instanța de apel a efectuat o descriere a materialelor acumulate, fără a purcede la analiza eficientă a acestora;

- nu au fost analizate probele în coroborarea lor și nu a fost stabilită legalitatea acumulării acestora sau forța probatorie pe care o au;

- nu a fost verificat dacă declarațiile depuse de partea vătămată, corespund cu cele date anterior în același proces penal sau dacă acestea corespund cu învinuirea înaintată;

- instanța de apel nu și-a motivat decizia și nu a probat în nici un fel soluția, iar încalcările stabilite nu pot fi înlăturate, decât prin rejudecarea cauzei, în care să fie dată apreciere nu selectiv, doar a unor probe ale acușării, ci în mod echitabil și celorlalte probe ce combat și răstoarnă învinuirea înaintată.

17. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece la judecarea cauzei instanța de apel a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, iar în acțiunile inculpatelor sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate.

18. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Colegiul penal lărgit atestă că, recurentul în cauza deferită judecării, invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 3) și 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel, precum și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Referitor la invocarea prezenței în speță a temeiului de casare invocat de către apărător, prin prisma pct. 3) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă că, motiv de casare în acest aspect poate fi în următoarele situații:

- judecarea cauzei în ședință închisă când nu există cazurile prevăzute la art. 18 Cod de procedură penală;
- hotărârea nemotivată a instanței de judecată de a judeca cauza în ședință închisă;
- nerespectarea regulilor procedurii judiciare în timpul judecării cauzei în ședință închisă;
- pronunțarea deciziei în ședință închisă.

Revenind la prezenta speță, în raport cu temeiul de casare invocat și menționat mai sus, Colegiul atestă acel fapt că, cauza penală deferită judecării, reieșind din procesul verbal al ședinței de judecată în instanța de apel a fost examinată în ședință publică, respectiv temeiul de casare invocat de recurent prin prisma pct. (3) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu are relevanță la caz. De fapt, apărătorul, invocă prin prisma temeiului de casare nominalizat mai sus, acel fapt că ședința de judecată urma să se desfășoare în ședință închisă, pe motiv că victimele la caz erau minore la momentul comiterii infracțiunii, însă în cazul dat criticile expuse în sensul vizat nu pot constitui incidență ca temei prin prisma pct. 3) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, rezultând din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, Colegiul penal atestă că atât partea acuzării, cât și partea apărării nu au solicitat ca judecarea cauzei în ordine de apel să se desfășoare în ședință închisă, respectiv această chestiune nu a constituit obiect de discuție în instanța de apel, pentru ca această instanță să se expună la capitolul dat.

Cu referire la argumentele apărătorului invocate în recurs, precum că la caz persistau situații prevăzute la art. 18 alin. (2) și (2¹) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, critici în acest sens ar putea invoca procurorul și părțile vătămate, pentru a nu prejudicia interesele ultimelor, însă participanții menționați nu au făcut careva solicitări în sensul dat. Mai mult ca atât, la judecarea cauzei în ordine de apel, partea vătămată Xxxxx deja nu mai era la etapa minoratului, având vârsta de 26 de ani. Prin urmare, faptul că judecarea cauzei în ordine de apel s-a desfășurat în ședință publică, nu a afectat în careva mod interesele justiției sau ale părților, cu atât mai mult ale inculpatelor, iar alegațiile părții apărării în acest sens, instanța de recurs le apreciază ca nefondate.

În partea ce se referă la temeiurile pentru recurs invocate de către partea apărării prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit notează că, în cauza supusă judecării acestea sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din recursul inițial declarat de către apărător, acesta invocă critici precum că instanța de apel, în partea dispozitivă a indicat că respinge apelul declarat de către Apavoloi (Damaschin) Svetlana, pe când în realitate apel a declarat Damaschina Aliona, respectiv instanța de judecată nu s-a expus asupra apelului declarat de către ultima. La aceste aserțiuni Colegiul penal lărgit menționează că, într-adevăr instanța de apel în partea dispozitivă a deciziei adoptate a indicat eronat numele apelantei Apavoloi (Damaschin) Svetlana în loc de Damaschina Aliona, însă acest fapt instanța de recurs îl va aprecia ca o eroare materială evidentă, care poate fi corectată în conformitate cu prevederile art. 249 Cod de procedură penală, dat fiind faptul că în partea descriptivă a deciziei atacate instanța ierarhic inferioară a expus concluzii asupra apelului declarat de către ultima (pct. 116, f.d. 40, v. 5). Mai mult ca atât, eroarea materială evidentă semnalată de către recurent se datorează faptului că, însăși apelanta Damaschina Aliona, în apelul declarat a indicat eronat numele - Damaschin Svetlana (f.d. 155, v. 2).

Totodată, verificând hotărârea atacată, instanța de recurs apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile apărătorului, precum că hotărârea instanței de apel nu conține motivele ce au stat la baza adoptării soluției. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect despre vinovăția inculpatelor pentru infracțiunile comise, deoarece fapta acestora întrunește elementele faptelor prejudiciabile prevăzute de legea penală, imputate lor, concluzii ce au rezultat în urma analizei coroborate a cumulului de probe administrat la dosar.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă, că judecând apelurile declarate, la caz, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatele, partea vătămată Xxxxx, martorul Botnaru Veronica și a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de casare a sentinței adoptate de prima instanță și adoptarea unei noi hotărâri prin

care Apavoloi (Damaschin) Svetlana și Damaschina Aliona, au fost condamnate pentru faptele prejudiciabile imputate lor prin rechizitoriu.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat hotărârea în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv acest act judiciar cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului inculpatei Damaschina Aliona și admiterea apelului declarat de către procuror.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apelurile declarate și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată.

Reieșind din apelul declarat de către inculpata Damaschina Aliona se reține că, aceasta a invocat critici sub aspectul dezacordului cu condamnarea ei în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, pe episodul cu partea vătămată Xxxxx.

Analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța ierarhic inferioară în hotărârea adoptată a expus raționamente și a dezbătut criticile inculpatei Damaschina Aliona în cumul cu apelul declarat de către procuror, care a pledat pentru condamnarea inculpatelor în baza normelor penale imputate acestora prin rechizitoriu, care au constat fondul apelului, iar concluziile făcute sub acest aspect instanța de recurs le consideră întemeiate și nu se va îndepărta de la acestea.

Privitor la criticile recurentului, precum că instanța de apel nu a audiat partea vătămată Xxxxx, în contextul în care inculpatele au fost achitate de către prima instanță pe acest capăt de învinuire, Colegiul penal lărgit consideră că alegațiile menționate, în cauza dată sunt insuficiente pentru a răsturna situația la caz, deoarece reieșind din lucrările dosarului partea acuzării a întreprins măsuri pentru a asigura prezența acesteia și audierea în fața instanței de judecată, din care motiv nu o dată au fost amânate ședințele de judecată pentru acest motiv, fapt ce se confirmă și prin rapoartele colaboratorilor de poliție, anexate la dosar (f.d. 214, v. 4; f.d. 2, 3, v. 5). În cele din urmă, dat fiind faptul că a fost imposibil de a asigura prezența părții vătămate Xxxxx, procurorul a solicitat de a da citirii declarațiilor acesteia în prima, în contextul în care ultima a fost audiată prin confruntare cu Damaschina Aliona în cadrul urmăririi penale (f.d. 90-91, v. 1). Ținând cont de cele expuse, Colegiul penal consideră că, instanța de apel a avut temei de a reaprecia declarațiile părții vătămate Xxxxx și a le pune la baza condamnării inculpatei Damaschina Aliona, declarații ce au coroborat în cumul cu alte probe și anume declarațiile părții vătămate Xxxxx, care fiind audiată în ședința instanței de apel a indicat că a făcut cunoștință cu Xxxxx la gara auto, când a plecat la Odessa, însă ultima nu a mers cu ele (f.d. 209, v. 4).

De asemenea, apărătorul invocă în recursul inițial declarat la 14.02.2019, critici precum că instanța de apel fără careva probe a constatat calificativele infracțiunii imputate și anume scopul de exploatare sexuală, precum și abuzul poziției de vulnerabilitate, însă Colegiul reține că, în hotărârea atacată instanța de apel a făcut analiza elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, reținând justificat prezența acestora în acțiunile inculpatelor, reieșind din cumulul de probe administrate la caz.

Prin urmare, pentru a nu reitera aceleași considerente instanța de recurs nu se va îndepărta de la concluziile expuse de instanța de apel în pct. 95-115 ale hotărârii adoptate.

De menționat este și acel fapt că, apărătorul a declarat la data de 21.02.2019 un recurs suplimentar, unde autorul indică un cumul de probe și propriile evaluări asupra acestora, considerând în cele din urmă că învinuirea înaintată inculpatelor nu și-a găsit confirmarea în speța dată. Astfel, Colegiul lărgit atestă că, recursul ordinar declarat suplimentar se referă exclusiv doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatelor pentru faptele săvârșite și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, temeiurile pentru recurs invocate de autorul recursurilor prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit incidența în prezenta speță.

În concluzie, Colegiul penal statuează, că în cauza dată criticile apărătorului sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursurile ordinare declarate, sunt nefondate, respectiv nu sunt argumentate astfel încât ar convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate în cauza deferită judecării sânt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

19. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatelor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Apavoloi (Damaschin) Svetlana Xxxx** și **Damaschina Aliona Xxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 05 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Ghervas Maria